

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 168/12
V Luxembourg, 13. decembra 2012

Sodba v združenih zadevah C-237/11 in C-238/11
Francija proti Parlamentu

Sodišče razglasi sklepa Evropskega parlamenta o razporedu zasedanj Parlamenta za leti 2012 in 2013 za nična

Plenarnih zasedanj za leti 2012 in 2013, ki ju je Parlament razdelil na dva dela, posamično ni mogoče opredeliti kot mesečni plenarni zasedanji

V skladu s Pogodbami se mora Evropski parlament, ki ima sedež v Strasbourgu, letno sestajati na dvanajstih mesečnih plenarnih zasedanjih, vključno s proračunskim, pri čemer trajanje teh zasedanj ni določeno. Tradicionalno potekata oktobra v Strasbourgu dve plenarni zasedanji, da se tako nadomesti izpuščeno avgustovsko plenarno zasedanje. Redna plenarna zasedanja, ki trajajo štiri dni, v skladu s prakso Parlamenta potekajo v Strasbourgu, medtem ko dodatna zasedanja potekajo v Bruslju.

Parlament je po dveh predlogih sprememb, ki ju je predlagal evropski poslanec Fox, s sklepoma, ki sta bila sprejeta 9. marca 2011, spremenil razpored zasedanj za leti 2012 in 2013. Prvič, eno od dveh štiridnevni plenarnih zasedanj, ki naj bi potekali oktobra 2012 in oktobra 2013 v Strasbourgu, je bilo ukinjeno. Drugič, preostali plenarni zasedanji za oktober 2012 in oktober 2013 sta bili razdeljeni na dva dela: tako je bilo določeno, da v Strasbourgu potekata dve ločeni dvodnevni zasedanji v tednu od 22. do 25. oktobra 2012 in dve v tednu od 21. do 24. oktobra 2013.

Francija Sodišču predlaga, naj ta sklepa Parlamenta razglasi za nična. Ob podpori Luksemburga trdi, da ta sklepa kršita Pogodbe in sodno prakso Sodišča. Parlamentu med drugim očita, da je prekinil redni ritem potekanja plenarnih zasedanj s tem, da je določil dodatna zasedanja v Bruslju, čeprav je bilo za Strasbourg določenih le enajst plenarnih zasedanj.

Sodišče je z danes izdano sodbo sklepa Evropskega parlamenta z dne 9. marca 2011 razglasilo za nična.

Sodišče opozarja na sodno prakso glede razlage sklepa iz Edinburga¹, saj je bil ta sklep dobesedno povzet v protokolih o sedežih institucij. Sodišče je v sodbi iz leta 1997² pojasnilo razmerje med pristojnostjo držav članic glede določanja sedeža Parlamenta v Strasbourgu in pristojnostjo Parlamenta glede notranje organizacije. Sodišče je tako ugotovilo, da so države članice želele določiti, da je sedež Parlamenta, določen v Strasbourgu, kraj, kjer mora v rednem ritmu potekati dvanajst rednih plenarnih zasedanj, vključno z zasedanji, na katerih Parlament izvaja proračunske pristojnosti, ki jih ima v skladu s Pogodbo. Sodišče je ugotovilo tudi, da je za dodatna plenarna zasedanja mogoče določiti drug kraj dela le, če ima Parlament dvanajst rednih plenarnih

¹ Vlade držav članic so leta 1992 v okviru evropskega vrha v Edinburgu sprejele „sklep iz Edinburga“ o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov in služb Evropskih skupnosti. Na medvladni konferenci, na kateri je bila sprejeta Amsterdamska pogodba, je bilo odločeno, da se k Pogodbam priloži sklep iz Edinburga. Zdaj je besedilo sklepa iz Edinburga (člen 1(a)) zajeto v Protokolu št. 6, priloženem k Pogodbi EU in Pogodbi DEU, ter v Protokolu št. 3, priloženem k Pogodbi ESAE.

² Sodba Sodišča z dne 1. oktobra 1997 v zadevi Francija proti Parlamentu (zadeva [C-345/95](#)). Sodišče je s to sodbo za ničen razglasilo sklep Evropskega parlamenta z dne 20. septembra 1995, ker za leto 1996 ni določal dvanajstih rednih plenarnih zasedanj v Strasbourgu.

zasedanj v Strasbourg. Države članice s tem, da so tako določile sedež Parlamenta v Strasbourg, niso posegle v njegovo pristojnost za ureditev notranje organizacije.

Ni sporno, da se je Parlament s sklepoma z marca 2011 oddaljil od osnutkov, sprejetih na konferenci predsednikov, v delu, v katerem se ta nanašata na mesečni plenarni zasedanji, predvideni za oktober 2012 in oktober 2013. Iz teh sklepov izhaja, da sta bili štiridnevni mesečni plenarni zasedanji, predvideni za oktober 2012 in oktober 2013, nadomeščeni z dvodnevni plenarnima zasedanjema. **Ugotoviti je treba, da zasedanji, ki sta v izpodbijanih sklepih tako določeni za oktober 2012 in oktober 2013, ne ustrezata zahtevam o sedežih institucij, določenim v pogodbah.**

Na prvem mestu Sodišče poudarja, da glede na nastanek izpodbijanih sklepov, besedilo predlogov sprememb, na podlagi katerih sta bila sprejeta ta sklepa, in prakso Parlamenta, kot izhaja iz dnevnega reda plenarnih zasedanj za oktober 2012, izpodbijana sklepa objektivno pomenita, da se v oktobru 2012 in oktobru 2013 pomembno zmanjša čas, ki ga Parlament lahko nameni razpravam in posvetovanjem. Čas, ki je dejansko razpoložljiv za zasedanja v tem mesecu, je v primerjavi z rednimi plenarnimi zasedanji namreč zmanjšan za več kot polovico.

Na drugem mestu je Sodišče pojasnilo, da se lahko dodatna plenarna zasedanja določijo, če je dvanajst rednih plenarnih zasedanj v rednem ritmu opravljenih v Strasbourg. Plenarno zasedanje ustreza kategoriji „rednih plenarnih zasedanj“, če je enakovredno drugim rednim mesečnim zasedanjem, določenim v skladu s Pogodbami, med drugim glede trajanja. Ugotavlja, da oktobrska zasedanja za leti 2012 in 2013, določena v izpodbijanih sklepih, glede trajanja niso enakovredna drugim rednim mesečnim zasedanjem, ki jih določata ta sklepa.

Na tretjem mestu Sodišče poudarja, da Parlament ni predložil dokazov, ki se nanašajo na izvajanje njegove pristojnosti za ureditev notranje organizacije in ki bi lahko kljub stalnemu večanju njegovih pristojnosti utemeljili pomembno skrajšanje trajanja dveh plenarnih zasedanj v oktobru 2012 in oktobru 2013. Sodišče v zvezi s tem meni zlasti, da je sklep, v skladu s katerim bi bilo proračunsko zasedanje v prihodnje lahko v praksi opravljeno v kratkem času, ne more upravičiti skrajšanja trajanja plenarnih zasedanj zaradi pomembnosti proračunskega zasedanja. Poudarja, da je torej izvajanje proračunske pristojnosti Parlamenta na plenarni seji temelj demokracije v Evropski uniji in ga je zato treba opraviti z vso pozornostjo, natančnostjo in predanostjo, ki ga taka odgovornost zahteva. Izvajanje te pristojnosti med drugim zahteva javno razpravo na plenarni seji, ki državljanom Unije omogoča, da se seznani z različnimi izraženimi političnimi nazori in da si torej ustvarijo politično mnenje o delovanju Unije.

Sodišče nazadnje ugotavlja, da čeprav so nevšečnosti in stroški zaradi več krajev dela, kot jih navaja Parlamenta, resnični, pa ni naloga ne Parlamenta ne Sodišča, da jih odpravi, ampak – če je to potrebno – imajo to možnost države članice v okviru izvajanja svojih pristojnosti za določitev sedeža institucij.

Zato je treba sklepa z dne 9. marca 2011 razglasiti za nična, ker ne določata dvanajstih mesečnih plenarnih zasedanj v Strasbourg za leti 2012 in 2013.

OBVESTILO: Namen ničnostne tožbe je razveljavitev ali razglasitev ničnosti aktov institucij Unije, ki so v nasprotju s pravom Unije. Države članice, evropske institucije in posamezniki lahko pod nekaterimi pogoji pri Sodišču ali Splošnem sodišču vložijo ničnostno tožbo. Če je tožba utemeljena, je akt razveljavljen ali razglašen za nič. Zadevna institucija mora zapolniti morebitno pravno praznino, ki je nastala z razveljavitvijo ali razglasitvijo ničnosti akta.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na [„Europe by Satellite“](#) (+32) 2 2964106